

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Zjednoczone Stany Ameryki północny.

Sekretarz Skarbu Zjednoczonych Stanów zdając sprawę Kongressowi, wniósł, aby termin do wywozu wprowadzonych towarów z powrotem cła z jednego na dwa lata przedłużyć, co uważa być korzyścią dla handlu bez uszczerbku w dochodach Państwa.

Ameryka Hiszpańska.

Pismo wychodzące w Buenos-Ayres: »Goniec z srebrnej rzeki« zawiera artykuł pod napisem: Rewolucya w Tukumany: »Donosząc ostatnią razą o rewolucyi w Tukumanie wybuchłej, nie chcieliśmy podawać szczegółów, albowiem powinna być wzgardzoną i zakopaną w ciemnościach, gdzie swój wzięła początek. I dzisiaj przestaliśmy na udzieleniu następującego okólnika wydanego przez Władzę wykonawczą do wszystkich prowincyi Rzeczpospolitej:

Buenos-Ayres d. 20. Grudnia 1825.

»Rząd, mający sobie poruczoną władzę wykonawczą, z zadziwieniem i niechęcią powziął wiadomość o zaszłym w prowincyi Tukumanie zdarzeniu, które skończyło się złożeniem z urzędu tamecznego Gubernatora Don Xavier Lopez, a wyniesieniem na ten stopień Don Gregorio Arraoz de la Madrid, który podczas, gdy dostawiał na rozkaz Rządu prowincyjnego kontyngensa woysku nad rzeką Uruguay, wszczął rewolucyją.«

»Ten niespodziany przypadek tem bardziej jest powodem do niespokojności, że w teraźniejszych krytycznych okolicznościach, nas otaczających, wyda nieodzownie nieprzyjazny sposób myślenia przeciwko spokojności i pomyślności Rzeczpospolitej.«

»Rząd narodowy wzywając Gubernatora prowincyi, jest tego przekonania, że ten wchodząc w potrzebę utrzymania spokojności i organizacyi Państwa, starać się będzie zachować Władzom sławę i użyte środki ku oddaleniu takiego nieładu, jakoby Rząd iakoteż lud wprawil w niebezpieczne położenie.«

»Kongres, zawiadomiony o tym wypadku i powodowany takimi widokami uchwalil na posiedzeniu swoim z d. 13. co następuje:«

»1) Ze postępowanie Pułkownika la Madrid jest naganne i anarchiczne.«

»2) Ze szanowna Junta Reprezentantów prowincyi Tukumany wśród stosunków i w tym nieładzie, w jakim zmuszona miewać obrady, nie może wolnie naradzać się.«

»Wspomniona Junta Reprezentantów upoważniła niedawno wykonawczą Władzę narodową, iąc się wszelkich środków do przywrócenia spokojności w pomienioney Prowincyi i oddalić owe złe skutki, iakieby zasze zdarzenie mieć mogło dla sławy i bezpieczeństwa Narodu.«

»Rząd odiał Pułkownikowi la Madrid poruczoną władzę i rozkazał mu stawić się i zdać sprawę ze swojego postępowania.«

»Rząd wzywa Juntę prowincyjną Tukumany, aby ułożyła formę procedury, która przeciwko temuż będzie przedsięwzięta.«

»Podpisany przyłączając tę uchwałę Gubernatorowi prowincyi pokłada zaufanie, że ón wszelkich w jego mocy będących środków do wykonania téżże i utrzymania zaprowadzonych Władz iakoteż ku osiągnięciu zamiaru Rządu Narodowego istotnie potrzebnych użyje.«

»Podpisany pozdrawia Gubernatora prowincyi«

»Manuel Jose Garcia.«

Z Buenos-Ayres piszą pod d. 23. Grudnia: »Nieprzyjaciel (woysko Brazylijskie) stojący na granicy uzbraja się i myśli wnieść na równiny. Zamiarem jego jest, który go dość zdradza, zabrać wszystko bydło i konie, i zapędzić je do Rio Grande, nazbliższej prowincyi Brazylijskiej. Jeneralny Kapitan Bandy Orientalnej (którą teraz zachęca do powstania, a która, jak wiadomo, oddała się połączonym Prowincjom nad rzeką la Plata i postanowiła z tym krajem połączyć się) Lavalleja, wydał pod d. 19. Grudnia odezwę do mieszkanców Bandy. W téżże wzywa ón swoich ziemków do powstania przeciwko Brazylii, i przypomina im odniesione nad Brazyliyczkami zwycięztwa.«

Brazylia.

Oto jest ogłoszenie blokady przeciwko Rzeczpospolitej nad rzeką la Plata:

)(

Manifest Dowódcy Cesarzkiej eskadry:

»Wyraźne życzenie utrzymywać najlepsze porozumienie pomiędzy Mocarstwami i konieczna potrzeba, aby nieprzyjacielowi nie dopuścić, by ze strony wschodniej rzeki la Plata miał pomoc, iakoteż, by oddalić kroki nieprzyjacielskie, które Rząd Buenos-Ayreski bez wypowiedzenia wojny rozpoczął przeciwko temu Państwu, zagnajają Dowódcę eskadry Cesarza Brazylii zawyrokować, co następuje:«

1) Wszystkie porty i brzegi Rzeczypospolitej Buenos-Ayreskiej, iakoteż porty i brzegi wojskami Rzeczypospolitej na stronie wschodniej osadzone, od dnia dzisiejszego uznane są za będące w najszcześniejszym blokadzie.«

»2) Wszystkie okręty Mocarstw neutralnych, stojące na teraz w portach Rzeczypospolitej na kotwicy mogą w ciągu dni 14 od dnia niniejszego ogłoszenia odplynąć; po upływie tego czasu będą tylko z balastem przepuszczane, jeżeli nie będą wiozły osób podeyrzanych, dla czego ulegać muszą przejrzeniu Dowódcy eskadry Cesarzkiej.«

»Rodrigo Jose Ferrera Lobo.«

»Na korwecie *Liberale*, dnia 21go Grudnia 1825.«

Hiszpania.

Xiążę Castro Torrena przybył do Pampelony i objął godność Wice-Króla Nawarry.

Gwiazda donosi z Bilbao z d. 18. Marca: »Jeneralna Kommissya upoważniona do Policyi w prowincyi Biskajskiej wydała pod d. 17. Marca w obszernym rozporządzeniu najmocniejsze środki przeciwko iakiemubąc ładowaniu rewolucjonistów na tamecznych brzegach. Mianowicie wszyscy urzędnicy policyjni, Alkadowie i wszyscy urzędnicy municypalni czuwać mają nad tem, aby kompanie zbrojnych ludzi zawsze w porządku były utrzymywane. Etat tych kompanii ma być Kommissyi podany; starać się powinni, aby ciągle broń ich w dobrym była stanie, i onym potrzebnej broni i ładunków dostarczyć; ćwiczyć się powinny w Święta a niekiedy należy z niemi czynić obroty. Dalej wzdłuż brzegów i w portach mają stać strażę dla zapobieżenia wszelkiemu niespodziewanemu napadowi; mianowicie mieszkańcy Buracaldo, Abando, Deasto, Begonda i t. d. powinni być nieustannie pod bronią.

Wielka Brytania i Irlandya.

Przez statek parowy: Sir Edward Banks, który w d. 3. b. m. z południa w 52 godzinach z Londynu do Hamburga zawinął, odebrano z tamtąd listy z d. 1. m. PP. Kanning i Planta wywiechali byli w d. 28. z. m. na iakiś czas; pierwszy do

Bath, a tóli powracając w d. 30. wywiechał na przeciw tegoż prywatny jego Sekretarz z ważnemi doniesieniami, poczem P. Kanning udał się do Windsoru, rozmawiał z Królem dwie godziny i w d. 31. z południa przybył do Londynu. P. Meates przywiózł wiadomość, że Xiążę Wellington miał w d. 25. lub 26. Marca Petersburg opuścić. — W Piątek wieczorem wystano gonca z depezbami do Korfu.

Między różnemi wydatkami Państwa, na które Parlament w tych dniach zezwolił, umieszczono także 9000 fun. szt. za trzy obrazy Pousina, P. Carracci i Titiana, które są oddane do galeryi narodowej.

W piśmie zwanem: *Conventry Herald**) czytamy list P. Hume, donoszący o umowie zawartej między P. Huskissonem i P. Grant względem wprowadzenia towarów iedwabnych po d. 5. Lipca b. r. Ztąd zamiarem jest jeszcze ograniczyć na kilka lat w samym Londynie wprowadzanie towarów iedwabnych, dopóki urzędnicy cłowi nie nauczą się dokładnie sądzić o własności tych towarów. Podróżni do innych portów przybywający, i mają tylko ilość z sobą wiozący, nie mają ulegać temu przepisowi i w tej mierze wydany będzie inny regulamin. Na materye mające być wprowadzane będzie wydana pewna miara długości, n. p. wstążki wpuszczane będą tylko sztukami 30 Yardów, lub pół sztukami 18 Yardów obeymującemi. Towary iedwabne większej szerokości wpuszczane będą w sztukach 0,50 Yardów. Towary iedwabne będą wprowadzane w balach pewnej wagi, nie mniejszej iak 100 fun. wynoszący. Aby ułatwić podniesienie opłaty podług wagi, ułożona zostanie osobna tabella.

Oficer Angielski pisze z okrętu stojącego w zatoce Rangun (iak *Globe* zapewnia), że pokój z Birmanami za pewny uważać można i takowy niebawem będzie zatwierdzony.

Papiery publiczne ciągle idą w górę na giełdzie. Ustalone rozpoczęto w d. 31. Marca 79 1/8, 1/4, a o godzinie 2 stały 80 5/8, 3/4.

Francya.

Izba Parów słuchała w d. 30. Marca Wice-Hrabięgo Lainé — mówiącego o projekcie do ustawy dotyczącej się prawa pierworodzeństwa i substytucy; Baron Barante mówił przeciwko temu, a Baron Montalembert za projektem.

Na posiedzeniu w d. 31. toczyły się w Izbie dalsze obrady nad nową ustawą spadkową, i na tem w czwartym posiedzeniu ieszcze się nieskończyły. Mowcami na temże posiedzeniu byli: Hrabię Ta-

*) W Conventry jest mnóstwo znacznych fabryk iedwabnych,

cher, który mówił o projekcie, Hrabia Simeon przeciwko a Minister Spraw Wewnętrznych za projektem.

W Izbie Deputowanych zdał sprawę w d. 31. Marca P. Royer, z przełożenia P. Duhamel, dotyczącego się regulaminu Izby: »iż wyiawszy ogólnego rozbioru projektów do ustawy i wniosku Członków Izbie czynionych, nie mają być czytane mowy dotyczące się rozdziałów i artykułów projektu i samego wniosku, lecz mogą być tylko uwagi robione.« Imieniem Kommissyi, której był organem oświadczył, że przełożenie to iako przeciwne wolności Izby jest niepożyteczne i zawczesne.

Przyjęcie tego przełożenia wskazałoby większość Izby na milczenie; nie można mówić na rozkaz bez przygotowania; mówca bez przygotowania mówiący traci, to związek swoich słów, to swoich uwag. P. Duhamel mniema, iż takim sposobem mówionoby krócej, iak, gdy mowy są pisane; atoli doświadczenie uczy przeciwnie; pisać wyrażamy się zwiezlely i krócej iak mówiąc; świadczą o tem 7 do 8 godzin trwające posiedzenia Izby Niższej Angielskiej. Na jednym z tych posiedzeń, w d. 17. Marca, zabierał P. Hume głos 28 razy a w owem 6 Marca 44 razy, aby się dokładnie wyraził; pamiętamy ieszcze owego Ministra Angielskiego, co widząc w Izbie Niższej Mowcę którego znał z rozwlekłości w mowie, głos zabierającego, pojechał do swojego domu wiejskiego 6 mil Angielskich od Londynu oddalonego, i gdy powrócił Mówca ieszcze nie skończył swej rzeczy. (Smiech). Zdanie sprawy z taryfy myta ma być wzięte pod rozwagę. — Poczem przyjęła Izba projekt do ustawy, dotyczący się zamiany gruntów między prywatnymi Avignonu, gminą tegoż miasta i dobrami narodowymi 217 głosami przeciwko 10, słuchała zdania z niektórych mniej znacznych prośb i odroczyła posiedzenie na Poniedziałek d. 3. Kwietnia.

Izba Parów obradowała na posiedzeniu swoim z d. 1. Kwietnia względem ustawy o spadku. Na tém samym posiedzeniu mówili o ustawie Margrabia Coislin i Hrabia Kergerlay, przeciwko ustawie Hrabia Cornudet, a za ustawą Margrabia Rouge i Hrabia Chabrol Minister Morški. Dalsze narady odłożono do następującego posiedzenia.

W d. 31. Marca rozkazał Minister Woyny rozdać w Izbie Parów wykaz odmian, zasłtych w ciągu roku 1825 w wydatkach na półowę żółdu i płacę pensionowanych (Traitemens de réforme) niemniej swoje rachunki, stósownie do ustawy z d. 10. Marca 1818 o naborze do woyska w roku 1826 Królowi przełożone. Między Jenerałami, którym w roku 1825 dano zwyczajną pensyję umieszczani są Jenerałowie Bertrand i d'Erlon.

P. Chabrol, syn Ministra morskiego popłynął do Rio-de-Janeiro. Wiezie ón ratyfikacyją traktatu handlowego niedawno między Francyją a Brazylią zawartego.

Sardynia.

Królestwo Ichność Sardynscy wyiechnli w d. 29. Marca do Genni, gdzie dnia następującego w pożądaniem stanęli zdrowiu.

W d. 30. Marca umarł w Turynie po krótkiej chorobie Hrabia D. Guiseppe Amedeo Corte di Bonvicino, pierwszy Prezydent, Minister Stanu i pierwszy Sekretarz Stanu finansów.

Niemcy.

W d. 7. Kwietnia o godzinie w pół do 9 wieczorem powróciła do Monachium z Wiednia Królowa Jeyność Karolina, z Królewnami Maryją i Ludwiką.

Rozporządzenie Króla Bawarskiego z d. 26. Marca obeymuie naynowsze urządzenie Ministeryum Stanu woyska, które na przyszłość zwać się będzie Ministerstwem Woyny; do tego dołączony jest etat osób takowe składających. Dotychczasowe trzy Wydziały, służby, administracyi i sprawiedliwości są zniesione. Przełożeni tychże wstępują w liczbę Referentów.

Król Hannowerskie gabinetowe Ministeryum ogłosiło pod d. 17. Marca, iż od czasu woyny między Brazylią i połączonei Prowincyami nad rzeką la Plata, port Buenos-Ayreski uznany został przez Cesarza Brazylii za będący w stanie oblężenia. Poddanym, żeglarzom zalecono szanować blokadę, i zwrócono onych uwagą na środki ostrożności, potrzebne, z powodu, że przez woynę w Ameryce południowej mnóstwo korsarzy znajduie się na tamecznych morzach.

Prussy.

Margrabia Leopold Badeński powracając z Petersburga przybył do Berlina w d. 25. Marca a d. 2. Kwietnia w dalszą udał się drogę. Podczas swojego w Berlinie pobytu otrzymał od Króla order orła czarnego.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 10. Kwietnia. —

Obchód żałobny po wiekopomney pamięci Alexandrze I., Wskrzesicielu oyczyzny naszey, odbyty został w przeszły Piątek, podług przepisów programmatu, z wspaniałością, nie widzianą dotąd w Warszawie, przy obrzędach tego rodzaju. Wszystkie ulice, przez które orszak przechodził obsadzone były woyskiem; okna i balko-

ny domów, osłonięte kirem i posem, zapełnione damami w grubey żałobie; trotuary ulic, dachy i wystawy domów pokryte ludem. Wszędzie, gdzie się tylko oko zwróciło, posępny widok przypominał stratę którąśmny ponieśli i pomnażał, w tøy uroczystøy chwili ostatniego hołdu, tkliwą żalostí i bolesne uczucia wdzięcznych Dobroczyńcy swemu Polaków. O godzinie gtey ruszył orszak żałobny z zamku, podzielony stosownie do programinatu na 10 oddziałów. Każdy prowadzony był przez pomocników Mistrza obrzędów, wybranych z pomiędzy urzędników biur rządowych. Do rozdawania iatnużny Królewskiej po kościołach, przeznaczeni byli z Szambelanów JJWW. Tymowski i Hr. Dzierzbicki, których poprzedzali 4 zastępy dworzan, wybrani z pomiędzy urzędników biura Rady Stanu. Skrzynia iatnużnicza spoczywała na noszach aksamitem czarnym obitych. Ordery wiekopomney pamięci zmarłego Cesarza niesione były przez Generałów i sztabowych Oficerów Polskich. JW. Senator Kasztelan Małachowski niósł mundur Cesarza Alexandra darowany Senatowi, a JW. Jenerał Dywizyi Rożnicki niósł takż mundur darowany woysku Polskiemu. Przed marami Królewskimi niesione były insygnia przez następujące osoby: Miecz, przez JW. Senatora Kasztelana Nakwaskiego, w assistencyi Referendarzy, Stanu nadzwyczajnych Wołowskiego i Dunina. Kula ziemska, przez JW. Sen. Kasztelana Gliszczyńskiego, w assistencyi Referendarzy Stanu nadzwyczajnych Domżałskiego i Borakowskiego. Berło, przez JW. Senatora Woiewodę Czarneckiego, w assistencyi Referendarzy Stanu nadzwyczajnych Chłędowskiego i Deszerta. Korona, przez JW. Senatora Woiewodę Stan. Grabowskiego Ministra Wyznań Rel. i Ośw. Publ. w assistencyi Referendarzy Stanu nadzwyczajnych Haukego i Andrzeja Hr. Zamoyskiego. Na marach Królewskich, okrytych całunem z czarnego aksamitu z srebrnymi frandzlami, ozdobionym herbami Królestwa, spoczywała trumna ponsowa aksamitna, na której stało popiersie w Bogu spoczywającego Monarchy; trumnę i popiersie płaszcz Królewski okrywał. Nad marami uosił się bogaty aksamitny baldachim, złotemi frandzlami i galonami obszity, który po rogach strusie pióra zdobiły. Mieli zaszczyt niesienia mar Królewskich: Z członków Senatu: JO. Xiążę Woiewoda Max. Jabłonowski,

tudzież JW. Senator Kasztelan Bronikowski. Zgrona woyskowych: JJWW. Jenerałowie Dywizyi Izydor Hr. Krasiński i Stanisław Hr. Potocki. Z Izby poselskiej: JW. Tokarski Poseł powiatu Pызdrskiego i JW. Szepietowski Poseł Tykocin'ski. Z Rady Stanu: JJWW. Radey Stanu Wyczechowski i Zieliński. Dwór cały otaczał mary Królewskie. Obok nich iechał honno J. C. M. Cesarzewicz Wielki Xiążę Konstanty, Naczelny Wódz woyska polskiego, i następnie znajdował się w kościele na całym obrzędzie. U drzwi kościoła katedralnego przyjął mary Królewskie Prymas Królestwa JW. JX. Skarszewski Arcybiskup Warszawski, na czele Biskupów, Suffraganów, Infułatów i wyższego Duchowienstwa, które na ten obchód żałobny i z innych przybyło Dyecezyi. Przy wprowadzeniu mar, Miserere Pergolesego, przez 250 artystów exekwowane, rozlegało się w kościele. Okazałość widoku tøy świątyni pańskiej nad wszelkie była opisanie: świątyni dziennie zastąpiły tysiące świec iarzycych; ściany, słupy, boczne ołtarze, wszystko zasłonił kór żałobny, od którego gdzieniegdzie tylko srebrne pasy i frandzle odbijały; wszystkie ozdoby architektoniczne zniknęły, i iedynie na 8 słupach herby woiewództw, i cyfra w Bogu spoczywającego Monarchy, a na 4 środkowych, chorągwie przez postów na krzyż zawieszzone, przerywały posępną iednostayność. — Lecz w środku świątyni iasniał z przepychem wzniesiony ośmioboczny katafalk, na którym złożona została trumna Królewska uwieńczona znakami najwyższey władzy; obok niy stanęli na straży Oficerowie różnych korpusow gwardyi. Nad katafalkiem wznosiła się na ośmiu kolumnach wspaniała i bogata kopuła w kształcie świątyni starożytney, na którą światło rzuciły kandelabry paiaiki i kagance zielonym płomieniem gorejące. Mszą Ś. celebrował JW. X. Arcybiskup Skarszewski, w czasie której, pod Dykcyją Pana Soliwy, wykonane było wspaniałe Requiem żałobne Koźłowskiego, skomponowane niedys na pogrzeb ś. p. Króla Stanisława Augusta. Wskazane programinatem słowa ś. p. Cesarza, którymni prosi poddanych, aby się za duszę Jego modlili, odczytał JW. Koźnian, Biskup Kaliski, udawszy się w tym celu przed katafalk, w assistencyi duchowienstwa.

Po ewangielii JW. X. Woronicz, Biskup Krakowski, miał kazanie.